

Kāpēc es pierakstu sapņus ?

Autors Normunds Ozoliņš
Pirmdiena, 19 jūnijs 2017 13:13

2016.gada 29.decembrī

Vakar vairāki cienījami ļaudis man mēģināja iebilst,izrādot neizpratni par to,ko es rakstu.Es gribētu dot šeit nelielu skaidrojumu šajā sakarā. Vispirms jau paldies visiem,kuri apmeklēja manu mājas lapu lugsanunams.lv .Es vakar to atvēru 4.30. no rīta un tur bija jau 26 pieslēgumi.Vai tiešām tik agri no rīta kāds to lasa ? Bet vakarā bija vēl vairāk pieslēgumu.Paldies visiem,kuri interesējās !

Mana pravietisko sapņu pierakstīšana sākās 1992 gadā,pirms traģiski gāja bojā arhibīskaps Kārlis Gailītis.Dažas nedēļas pirms viņa nāves es redzēju sapni,kas lika samulst ne tikai man,bet arī dažiem mācītājiem,kuriem es to pastāstīju.Sapnis bija par arhibīskapu un to bēdīgo situāciju,kādā viņa dēļ atrodas baznīca. No tā laika es regulāri redzu pravietiskus,brīdinošus sapņus galvenokārt par baznīcām,draudzēm un garīgām autoritātēm.

Kopš es saslimu,2006.gadā,sapņi ir nākuši biežāk un regulārāk.Es nepublicēju visus sapņus.Daudzi nav paredzēti publicēšanai,jo tie ir pārāk personiski.Tomēr saskaitot, līdz šai dienai esmu publicējis 214 sapņus. Vispirms jau jāsaka,ka sapņi ir viens no veidiem,kā Dievs runā uz cilvēkiem.Mēs to redzam Bībelē jau sākot no Izraēla patriarhu laikiem,līdz Apustuļu darbiem.Es šeit nepostēšu Bībeles rakstu vietas.Tomēr ja kāds vēlas atrast,ko Bībele saka par sapņiem,ievadiet Bībeles meklētājā vārdu "sapnis" un jūs dabūsi daudz Rakstu vietas.Pastudējiet,izpētiet,un jūs redzēsiet,ka Dievs vienmēr ir runājis uz cilvēkiem caur sapņiem.

Daži cienījami ļaudis man vakar sacīja,ka man esot jāstāv klusu,un es vispār nedrīkstot pravietot,jo pravietošana esot tikai līdz Kristum.Viņš esot visu pravietojumu piepildījums,tāpēc Jaunās Derības ļaudis nepravieto. Šis apgalvojums neiztur pilnīgi nekādu kritiku.Apustuļu Darbos mēs redzam praviešus un pravietošanu.Apustulis Pāvils pravietošanu min kā vienu no Svētā Gara dāvanām.Pravieša kalpošanu Pāvils min arī kā vienu no draudzes kalpošanas amatiem.1.Kor.12.28.Tāpat Pāvils vēlas,lai ikviens draudzē spētu pravietot 1.Kor.14.nod. Un ko mēs darīsim ar Atklāsmes grāmatu,ja reiz pravietošana ir tikai līdz Kristum ? Tur taču Jānis pravieto par draudzēm un beigu laikiem.Izstudējiet par pravietošanas jēdzienu Jaunajā Derībā un jūs redzēsiet,ka pravietošana nekad nav tikusi atcelta.

Tas,ko daži mācītāji saka,ka pravietošana tā pati sludināšana vien ir,neatbilst patiesībai.Jaunajā

Kāpēc es pierakstu sapņus ?

Autors Normunds Ozoliņš

Pirmdiena, 19 jūnijs 2017 13:13

Derībā mēs redzam, ka mācīšana un pravietošana ir nodalīti jēdzieni. Tāpat kā nodalīti (atsevišķi) ir pravieša un mācītāja kalpošanas amati.

Nākošais iebildums bija par to, ka es pravietojot pārāk kritiski. Ar tādu pravietošanu nevarot uzcelt draudzi. Tomēr šeit jāautā, vai draudzi var uzcelt ar glaimošanu, vai tomēr ar patiesību ? Dievs mums nekad nav mācījis glaimot, vai izpatikt cilvēkiem. Tas būtu līdzīgi, kā jūs aizejiet pie ārsta, bet ārsts saka: "Ej mājās ! Ar tevi viss ir vislabākajā kārtībā ! " Bet patiesība ir tāda, ka jums ir slimas aknas. Ja jūs neko nedarīsiet, jūs īsā laikā nomirsiet ! Bet neviens taču negrib dzirdēt, ka ir slim, vai ne ? Ko jūs sacītu par šādu ārstu šajā gadījumā ? ... Un ko jūs teiktu par pravieti, kurš sludina "visu to labāko", kaut arī skaidri zināms, ka tik labi viss nav ? ...

Jaunajā Derībā Apustuļi nekad nav glaimojuši cilvēkiem, bet pravietojuši patiesību. Ko jūs sacītu, piemēram, par Pētera pravietojumu burvim Sīmanim, kurš taču vēlējās saņemt Svētā Gara dāvanu ? Lūk, Pētera pravietojums Sīmanim: 23 jo es tevi redzu rūgtas žults pilnu un netaisnības saistītu." Ap.D.8.23. Nav visai optimistiski, vai ne ? Tomēr tieši šis pravietojums izraisīja Sīmaņa atgriešanos ! Un ko jūs teiktu par Jāņa pravietojumiem 7 draudzēm Āzijā, kur 6 no tām tika izteikti atklāti izpostīšanas draudi, ja tās neatgriezīsies ? Arī nebija visai optimistiski. Tomēr tāda bija Dieva Vēsts draudzēm un citas nebija. Jo tāda bija patiesība, nevis optimistiski maldi, kādus šodien pravieto draudzēs.

Es esmu domājis par saviem vēstījumiem draudzēm. Kāda ir šo vēstījumu galvenā jēga, un pie kā tie galu galā summāri novedīs ? Iespējams, ka pēc 1. Latvijas okupācijas, kāds mūžībā ir sūdzējies Dievam, ka "mēs taču neko nezinājām !" Līdzīgi kā bagātnieks, kurš nonāca ellē un lūdza Dievam sūtīt kādu pie saviem brāļiem, lai brīdinātu tos. Varbūt kāds mācītājs ir sūdzējies Dievam, lai sūta kādu brīdināt savus brāļus mācītājus un bīskapus, lai Latvijai nebūtu jāpiedzīvo 2. okupācija un mācītājiem jānonāk tajā vietā, kur atrodas viņš ? Iespējams, Dievs ir uzklaušījis to mācītāju un sūtījis mani brīdināt caur šiem pravietiskiem sapņiem. Dievs saka: labi, tagad nebūs tā, ka jūs neko nezinājat !

Bet Dievs sūta kādu, kurš pats burtiski ir izglābts no nāves. Līdzīgi kā Dievs sūtīja Jonu, kurš tika izglābts no zivs vēdera; līdzīgi kā Dievs sūtīja Lācaru, kurš tika izglābts no kapa, Dievs sūta arī mani, jo arī es esmu izglābts no nāves. Man īstenībā ir jābūt mirušam, bet es dzīvoju ! Kā tad lai es nedarītu Dieva darbu, ja es Viņam dzīvību esmu parādā ! Mani savulaik aizveda uz Tallinu, kur īpaši smalki izpētīja. Tallinas klīnikā man atklāja audzēja šūnas. Analīzes parādīja, ka audzējs nav pilnīgi likvidēts. Vietējie Latvijas ārsti man sacīja: ja jums paliks kaut 1 audzēja šūna, tas jums augs atkal. Uzzinot, ka man ir audzēja šūnas, asins klīnikas ārsti Linezerā ar mani vispār vairs nerunāja, bet sacīja, ka vienīgais ārsts, kas man tagad var ko līdzēt, ir ķirurgs. Es aizgāju pie ķirurga, kurš mani sūtīja vairākas reizes uz magnētisko rezonansi, bet divainākais bija tas, kas

Kāpēc es pierakstu sapņus ?

Autors Normunds Ozoliņš

Pirmdiena, 19 jūnijs 2017 13:13

audzējs,kaut arī aktīvs,tomēr vairs neattīstās un neaug ! Es domāju,ka vienīgais izskaidrojums tam ir – Dievs,kurš nosprauž visam robežas – arī audzējiem.

Es domāju,ka šo sapņu un vēstījumu dēļ es arī esmu atstāts dzīvs,lai es to sludinātu. Līdzīgi kā Jona,kurš bija atstāts dzīvs,lai sludinātu Ninivei,arī es esmu atstāts dzīvs,lai sludinātu draudzei Latvijā. Ja draudze klausīs,ko es saku,būs tautas garīgā atmoda,kas novērsīs nākošo okupāciju.Tomēr ja draudze spītēsies un neklausīs,pēc manas nāves Latvija atkal nonāks Krievijas zonā.Es to nepieredzēšu.Es nomiršu vēl brīvā Latvijā.Taču ja draudze neko nedarīs tajā,ko es te saku,tad sekas noteikti būs.Dievs šoreiz jūs nav atstājis nezināšanā.Jūs nonāksiet Viņa priekšā un nevarēsiet sacīt : mēs taču neko nezinājām ! Tas ir tas stāsts un iemesls,kāpēc es visu laiku te sēžu un rakstu.Un tas,kas visu to ir ierosinājis,ir Dievs...jūsu pašu glābšanai un labklājībai !